

CURTEA DE APEL BĂLȚI

D E C I Z I E

În numele Legii

30 octombrie 2013

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele de ședință	V.Toma
Judecătorii	V.Tripaduș, E.Rățoi
Grefierul	N.Morari
Cu participarea:	
procurorului	V.Costaș, L.Pasat
avocatului	L.Ganușceac

Judecând în ședință deschisă în ordinea de apel, apelurile declarate de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Lilia Selevestru, al inculpatului xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar și domiciliat în orașul xxxxORAS_SATxxxx, str.Independenței 144/xxxxAPARTxxxx, cetățean al R.Moldova, studii superioare, căsătorit, la întreținere 1 copil minor, lucrează inspector al poliției judecătorești a IPR xxxxORAS_SATxxxx, fără antecedente penale

împotriva sentinței nr.1-29/13 din 08.07.2013, pronunțată de judecătoria xxxxORAS_SATxxxx

prin care Vl.Cojuhari a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.xxxxAPARTxxxx4 al.(2) lit.c) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5(cinci) ani cu amendă în mărime de 1 000(una mie) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 20 000(douăzeci mii) lei și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM pe un termen de termen de 3 (trei) ani.

În baza art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicate în privința lui xxxxNUMExxxx pe un termen de probă de 3(trei) ani, dacă nu va săvîrși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată întrebarea privind corpurile delictive.

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 11.04.2012-08.07.2013;

În instanța de apel: 29.07.2013- 20.11. 2013;

Cercetând apelurile declarate, Colegiul penal,
a constatat:

Pentru a se exprima în sensul celor de mai sus, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului xxxxNUMExxxx, faptul că dînsul, activînd conform ordinului MAI nr.228"ef" din 15.05.2009 în funcția de inspector superior al Serviciului Poliției Judecătorești al Comisariatului de Poliție r.xxxxORAS_SATxxxx, antrenat în exercițiul funcției deținute și înzestrat în virtutea acestei funcții cu atribuții în vederea căutării debitorilor și persoanelor care se eschivează de la executarea sentințelor și organizării activității de căutare a unor astfel de teroane, fiind persoană cu funcție de răspundere, avînd în gestiune materialul parvenit de la Judecătoria xxxxORAS_SATxxxx cu numărul de intrare 5487 din 23.11.2011, privind căutarea și escortarea la locul de detenție a contravenientului Grossu Andrei Vasili, în ianuarie 2012, în scopul neîndeplinirii unor acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu exprimate în neînceperea activității de căutare, reținere și escortare a contravenientului A. Grossu la judecătoria xxxxORAS_SATxxxx, pentru lua cunoștință cu decizia asupra cauzei contravenționale nr.4-92/2011, în baza căreia A.Grossu a fost recunoscut culpabil în baza art.231 al.(5) CCo"conducerea vehiculului de către o persoană care nu are permis de conducere și care totodată, este în stare de ebrietate produsă de alcool", fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de arest contravențional pe un termen de 15 zile, prin extorcarea a pretins de la A.Grossu bani ce nu i se cuvin, iar la 23.02.2012 ora 16:00 lîngă clădirea SA" Moldtelecom" situată pe str.Independenței 87 or. xxxxORAS_SATxxxx a primit de la A.Grossu în același scop 200 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM din 23.02.2012 constituiau 2372, 6 lei, fapt după care a fost reținut în flagrant delict.

Instanța de fond a pronunțata soluția în cauză.

În termeni, sentința a fost atacată de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție L.Selevestru, care este contestată de către acuzatorul de stat pentru motivul ilegalității aplicării art.90 CP și dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare aplicate inculpatului Vl.Cojuhari. Consideră, că pedeapsa aplicată

inculpatului este prea blândă în raport cu caracterul și gradul de pericol social al celor săvârșite de Vl.Cojuhari iar corectarea acestuia nu este posibilă fără izolarea lui de societate. Totodată, prin sentința adoptată, instanța de judecată a dispus trecerea în venitul statului a corpurilor delictive: două bancnote câte 100 dolari SUA în sumă de 200 dolari SUA, „...iar echivalentul lor se restituie proprietarului” astfel urmînd a fi exclusă din dispozitivul sentinței sintagma:” iar echivalentul lor se restituie proprietarului” , dat fiind faptul, că mijloacele bănești în sumă de 200 dolari SUA, care de către martorul A.Grossu au fost transmise sub controlul organelor de drept polițistului Vl.Cojuhari, sunt din conturile speciale ale DGT Nord a CNA, fapt ce se confirmă prin actele procedurale prezentate în materialele cauzei penale și în așa mod echivalentul lor nu poate fi restituit proprietarului, deoarece acesta din urmă este statul. Solicită casarea parțială a sentinței judecătorești xxxxORAS_SATxxxx din 08.07.2013 cu adoptarea unei noi hotărîri prin care xxxxNUMExxxx să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.xxxxAPARTxxxx4 al.(2) lit.c) CP și în baza acestei legi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani și excluderea din dispozitivul sentinței a sintagmei” iar echivalentul lor se restituie proprietarului”.

În termeni sentința a fost atacată de către inculpatul Vl.Cojuhari, care consideră că la determinarea pedepsei instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că dînsul și-a recunoscut vina în cele imputate, și-a exprimat sincer căința de cele săvîrșite, dînsul este căsătorit, are la întreținere un copil și soția invalidă gr.II, caracteristica pozitivă de la locul de trai, consideră că i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră. Solicită casarea sentinței în latura pedepsei, aplicarea unei pedepse mai blînde.

În ședința instanței de apel procurorul participant a pledat pentru admiterea apelului depus de procuror cu respingerea apelului depus de către inculpatul Vl.Cojuhari.

Inculpatul Vl.Cojuhari și avocatul care l-a asistat au pledat pentru admiterea apelului depus de către inculpatul Vl.Cojuhari, cu respingerea apelului depus de procuror.

Verificînd argumentele apelanților în raport cu materialele prezentate, cu cadrul legal existent, ascultînd opiniile participanților la proces, Colegiul penal vine la concluzia, că apelul procurorului urmează a fi admis parțial în latura soluției privind corpurile delictive, iar apelul declarat de către inculpatul Vl.Cojuhari urmează a fi respins ca nefondat.

În temeiul art.415 alin.(1) pct.(2) CPP, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

În temeiul art. 415 al. (1) p. 1) lit. c) CPP, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat.*

În suportul soluției respective, Colegiul penal reține, că instanța de fond a cercetat probele administrate de părți sub toate aspectele, le-a verificat, just a stabilit starea de fapt și de drept pe cauză.

De-asemeni, Colegiul penal reține, că la determinarea pedepsei pentru cel vinovat instanța de fond a dat destulă eficiență prevederilor art.7,75, 61 Cod penal, circumstanțelor ce atenuază sau agravează răspunderea.

Cu trimitere la aceste legi, întru justificarea soluției legate de pedeapsa stabilită, instanța a reținut întregul spectru de criterii și circumstanțe ce ar putea influența pedeapsa, argumentat a dedus oportunitatea suspendării pedepsei de închisoare pentru inculpatul Vl.Cojuhari.

Astfel, instanța a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al celor săvîrșite de către inculpat, de persoana inculpatului, care este fără antecedente penale, se caracterizează exclusiv pozitiv la locul de trai, cît și de alte circumstanțe, cum ar fi faptul, că inculpatul vina sa a recunoscut-o integral, s-a căit sincer în cele săvîrșite, are la întreținere un copil minor și soția bolnavă.

Instanța, cu trimitere la prevederile art.61 Cod penal a argumentat pentru care motive a ajuns la concluzia despre oportunitatea suspendării pedepsei cu închisoare. Or, izolarea celui vinovat de societate nu este un remediu cel mai eficient pentru a atinge scopul pedepsei penale. Tot odată, acordînd celui vinovat șansa respectivă, instanța corect a reieșit din prevederile art.61 CP, care prevede, că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Sușinerile acuzatorului de stat precum, că pedeapsa stabilită nu va atinge scopul pus de pedeapsa penală, nu va contribui la reeducarea celui vinovat, nu au suport. Or, legislatorul a prevăzut anumite consecințe pentru persoanele care nu vor respecta condițiile pedepsei suspendate, inculpatul fiind permanent sub riscul de a executa pedeapsa cu închisoare real, dacă nu va respecta aceste condiții.Mai mult, cel vinovat este privat de drepturi de a activa în organele MAI, astfel fiind lipsit de posibilitatea de a recidiva în aspectul susținut de procuror.

De rînd cu acestea, instanța de fond la adoptarea sentinței respective a ținut cont inclusiv și de indicațiile ce se cuprind în decizia Curții de Apel din 24.10.2012.

De menționat, că în suportul apelului declarat, procurorul nu a prezentat date noi în raport cu cele ce au fost cercetate în ședința instanței de fond, ce ar fi pe măsură să afecteze sentința adoptată, ce ar da temei pentru a intervine în sentința adoptată în latura pedepsei.

Pentru aceste considerente, Colegiul penal consideră, că nu pot fi reținute ca fiind relevante argumentele procurorului în suportul cerințelor sale despre înăsprirea pedepsei pentru inculpat, sentința instanței fiind una legală și întemeiată, motivată.

De rind cu acestea Colegiul penal reține, că în dispozitivul sentinței adoptate, instanța de judecată s-a expus și asupra soartei corpurilor delictelor anexate la cauză, fiind dispusă transmiterea în venitul statului a două bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA, în sumă totală de 200 dolari SUA, „...iar echivalentul lor se restituie proprietarului”.

Potrivit art.162 al.(1) pct.4 CPP, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Bani marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat.

Pornind de la aceste prevederi legale colegiul penal reiterează, că mijloacele bănești în sumă de 200 dolari SUA, care de către martorul A.Grossu au fost transmise sub controlul organelor de drept polițistului Vl.Cojuhari, sunt din conturile speciale ale DGT Nord a CNA, fapt ce se confirmă prin actele procedurale prezentate în materialele cauzei penale și, prin urmare, echivalentul acestora nu poate fi restituit proprietarului, dat fiind că cel din urmă este statul. Din aceste considerente, în vederea înlăturării erorii admise, urmează a fi exclusă din dispozitivul sentinței sintagma:” iar echivalentul lor se restituie proprietarului” .

Analizînd argumentele aduse în suportul apelului de către inculpatul Vl.Cojuhari de a i se aplica o pedeapsă mai blîndă, Colegiul penal convine, că că acestea nu pot servi ca temei pentru admiterea apelului. Or, la stabilirea pedepsei pentru cel vinovat instanța de fond a ținut cont de toate acele circumstanțe la care se referă inculpatul- apelant, instanța i-a determinat o pedeapsă coraportată la persoana sa, la circumstanțele stabilite, în condițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de fond, în mod echitabil și în conformitate cu stipulările art.75 al. (1) Cod penal, a ținut cont de persoana inculpatului, caracteristica pozitivă de la locul de trai, lipsa antecedentelor penale anterioare, la fel instanța a luat în considerație faptul recunoașterii vinovăției de către inculpat, căința sinceră în cele comise, prezența la întreținerea sa a unui copil minor și a soției bolnave. Astfel, pedeapsa a fost suficient individualizată și aplicată inculpatului just în limita minimă prevăzută de legea penală în vigoare, ținîndu-se cont și de indicațiile ce se conțin decizia Curții de Apel din 24.10.2012.

Tot odată, instanța nu a putut să nu țină cont de caracterul și gradul de pericol social sporit al celor săvîrșite de inculpatul Vl.Cojuhari, infracțiunea în cauză conform art.16 CP, fiind atribuită la categoria celor mai puțin grave. Date noi și circumstanțe care ar putea afecta sentința la capitolul „pedeapsă”, în instanța de apel nu s-au determinat, astfel fiind reținute concluziile și soluțiile date de către instanța de fond la acest capitol .

În atare împrejurări, Colegiul penal vine la concluzia, că apelul procurorului urmează a fi admis parțial în latura soluției privind corpurile delictelor, în rest menținîndu-se dispozițiile sentinței adoptate de către instanța de fond, apelul declarat de către inculpatul Vl.Cojuhari urmează a fi respins ca nefondat, fiind menținută soluția instanței de fond în latura pedepsei.

Călăuzindu-se de art. 415 al.(1) pct.1 lit.c), 415 al.(1) pct.2, 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

decide:

Admite apelul procurorului în Serviciul „Nord” al Procuraturii Anticorupție Lilia Selevestru împotriva sentinței judecătorești xxxxORAS_SATxxxx din 08.07.2013 în cauza penală xxxxNUMExxxx, sentință care parțial se casează în latura soluției privind corpurile delictelor, dispunîndu-se excluderea din dispozitivul sentinței a sintagmei: ” iar echivalentul lor se restituie proprietarului ” .

În rest se mențin dispozițiile sentinței adoptate de către instanța de fond.

Apelul inculpatului xxxxNUMExxxx se respinge ca nefondat.

Decizia este executorie, dar poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Președinte:

judecători:1.

2.

Notă: partea dispozitivă a deciziei motivate a fost pronunțată public azi, 20.11.2013, urmînd ca decizia să fie înmînată participanților la proces prezenți în ședința de judecată.